

Bruxelles, den 31.1.2020
COM(2020) 43 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**OM ANBEFALINGERNE FRA VISMANDSGRUPPEN PÅ HØJT PLAN VEDRØRENDE DEN
EUROPÆISKE FINANSIELLE UDVIKLINGSSTRUKTUR**

Indledning

Rådet opfordrede i sine konklusioner af 5. december 2019 om styrkelse af den europæiske finansielle udviklingsstruktur Kommissionen til i samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) at følge en række af de anbefalinger, som vismandsgruppen på højt plan¹ (vismandsgruppen) har peget på. I anbefalingerne beskrives de skridt, der skal tages for at gøre rammerne for eksterne investeringer mere smidige og effektive. I den forbindelse har Rådet navnlig opfordret Europa-Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til inden udgangen af januar 2020 at aflægge rapport til Rådet om de foranstaltninger, der skal træffes, og som vil styrke den europæiske finansielle arkitektur for bæredygtig udvikling². Formålet med denne rapport er for hver af Rådets konklusioner at fremlægge, hvordan Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten har til hensigt at sikre en passende opfølgning med henblik på at støtte den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand for Kommissionen (den højtstående repræsentant og næstformand — HR/NF).

Rådet erklærede sig i sine konklusioner enig i vismandsgruppens anerkendelse af behovet for at gøre den europæiske finansielle udviklingsstruktur stærkere, mere fleksibel, integreret, sammenhængende, strategisk og afstemt efter klimaændringer og udviklingsbehov, navnlig i Afrika og nabolandene. Rådet tilsluttede sig en række kortsigtede foranstaltninger, der foreslås i vismandsrapporten, og skitserede forløbet af de kommende politiske overvejelser om en eventuel institutionel reform³. Rådet understregede i sine konklusioner for det første behovet for, at EU's medlemsstater i samarbejde med Europa-Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten arbejder hen imod en bedre koordinering af EU's holdninger i multilaterale udviklingsfora og -institutioner for at tale med én indflydelsesrig EU-stemme.

I denne opfølgende rapport udpeges der med udgangspunkt i Rådets konklusioner tre nøgleområder, hvor der kan ske forbedringer: i) koordinering og sammenhæng mellem aktører på udviklingsområdet, ii) kommunikation og opsøgende arbejde, og iii) kapacitet, operationalisering og intern koordinering. Flere af de anbefalede tiltag er allerede blevet igangsat inden for alle disse områder gennem forskellige strategiske, politiske eller operationelle foranstaltninger, eller de planlægges gennemført via det foreslåede instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde⁴.

Kommissionen gentager desuden i sin meddelelse af 12. september 2018⁵, "På vej mod en mere effektiv finansiell arkitektur for investeringer uden for Den Europæiske union", at EU skal være *"omstillingsparat og rede til yderligere at tilpasse og udvikle sine finansielle instrumenter og politiske værktøjer til investeringer uden for EU og derved supplere sin traditionelle værktøjskasse, som indgår i udviklingssamarbejdet, for at opfylde sine ambitiøse tilsagn vedrørende bæredygtig udvikling"*, og opfordrer til, at en mere samarbejdsbaseret tilgang drøftes som en umiddelbar prioritet. Efter meddelelsen afholdt Kommissionen to møder med fokus på indsatsen for at udvikle en mere effektiv

¹ https://www.consilium.europa.eu/media/40967/efad-report_final.pdf.

² Artikel 25 i [Rådets konklusioner om styrkelse af den europæiske finansielle udviklingsstruktur](#).

³ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2019/12/05/financial-architecture-for-development-council-adopts-conclusions-on-the-way-forward>.

⁴ https://eur-lex.europa.eu/procedure/DA/2018_243

⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=COM:2018:0644:FIN>.

finansiell arkitektur for investeringer uden for EU i oktober 2018 og januar 2019 med medlemsstaterne og deres institutioner for udviklingsfinansiering, internationale finansielle institutioner og Europa-Parlamentet. Kommissionen er fortsat rede til at træffe yderligere foranstaltninger som skitseret i denne rapport og glæder sig over Rådets konklusioner og vismandsgruppens anbefalinger vedrørende etableringen af en mere effektiv finansiell arkitektur.

Nøgleområde 1: Koordinering og sammenhæng mellem aktører på udviklingsområdet og mellem foranstaltninger, der er truffet og skal gennemføres af Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten

Rådets konklusion 18. TILSKYNDER Europa-Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten TIL, bl.a. gennem netværket af EU-delegationer, at styrke deres bestræbelser på at koordinere de europæiske udviklingsfinansieringsaktører i partnerlandene, bl.a. gennem fælles flerårig programmering på landeplan med medlemsstaterne, udvikling af landeplatforme, som også foreslået i rapporten fra Gruppen af Fremtrædende Personer under G20, og regionale investeringsfaciliteter, der anerkender andre rammer og samler alle relevante partnere og maksimerer udviklingseffekten og partnerlandenes ejerskab. Dette kunne bl.a. fremmes ved yderligere at harmonisere indberetningspraksis blandt alle relevante udviklingsfinansieringsaktører.

Europa-Kommissionen og HR/NF arbejder med støtte fra EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne på at styrke og fremme koordineringen mellem de forskellige europæiske finansielle aktører på udviklingsområdet i partnerlandene.

Et eksempel på en sådan indsats er EU's plan for eksterne investeringer, der blev lanceret i 2017. Planen for eksterne investeringer bygger på den vellykkede gennemførelse af blandingsoperationer og er et vigtigt EU-redskab til at fremme bæredygtig udvikling og sætte yderligere skub i investeringerne i partnerlande i EU's nabolande og Afrika syd for Sahara. Kommissionen er begyndt at indføre en ny generation af finansielle instrumenter baseret på risikodeling (gennem garantier fra EU-budgettet) med det formål at rejse betydelige ekstra midler hos både offentlige og private investorer. Planen for eksterne investeringer samler EU's eksterne aktører (Kommissionen, HR/NF og EU-delegationerne), medlemsstaterne og deres ambassader, finansieringsinstitutter og den private sektor og bidrager samtidig til målene for alliancen mellem Afrika og Europa med fokus på bæredygtige investeringer og jobs⁶ og den europæiske naboskabspolitik.

Planen for eksterne investeringer består af tre søjler. Den første søjle (søjle I) er finansiering. Ved hjælp af budgetgarantier deler EU risikoen, og gennem blandingsprojekter dækker EU en del af omkostningerne ved et udviklingsprojekt, hvor finansiell støtte fra EU (tilskud) kombineres med lån, egenkapital eller garantier fra andre offentlige og private investorer.

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1537433689163&uri=CELEX:52018DC0643>.

Planens anden søjle (søjle II) består af teknisk bistand. Denne bistand finansierer eksperter, som hjælper med at udvikle nye projekter, sætter lokale og europæiske virksomheder i stand til at udarbejde forretningsplaner og støtter regeringerne i deres indsats for at gennemføre reformer. For at investeringerne kan realiseres, yder EU teknisk bistand, hvor gennemførelsen af garantierne og udformningen af finansierbare projekter støttes. Teknisk bistand er også afgørende for at øge de offentlige institutioners kapacitet til at forbedre investeringsklimaet. Siden 2017 har EU under planen for eksterne investeringer mobiliseret over 500 mio. EUR i teknisk bistand til at støtte definitionen og kvalitetsforbedringen af levedygtige projekter under garanti- og blandingsoperationer.

Den sidste søjle i planen (søjle III) er investeringsstøtte til investeringer. EU arbejder tæt sammen med regeringerne i partnerlandene for at hjælpe dem med at forbedre de rammebetingelser, som investorerne tager hensyn til i forbedre med deres finansielle vurderinger og beslutninger. EU hjælper også med at føre regeringer, virksomheder og finansielle institutioner sammen for at drøfte investeringsudfordringer.

Formålet med det foreslåede instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde er at integrere en række eksisterende eksterne finansieringsinstrumenter i et enkelt instrument, som gennem fælles processer og forvaltning vil harmonisere udviklingspraksis og styrke sammenhængen i politikkerne. Budgetgarantierne vil for første gang blive programmeret parallelt med alle andre former for bistand (i artikel 12, stk. 1, i forslaget til forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde fastsættes det, at *"gennemførelsen af denne forordning foretages for geografiske programmers vedkommende gennem flerårige vejledende landeprogrammer og flerlandeprogrammer"*). I forslaget tildeles den fælles programmering også en stærkere rolle i fremtiden. I artikel 10, stk. 2, litra b), fastsættes det, at *"fælles programmering skal være den foretrukne metode til landeprogrammering. Fælles programmering kan være åben for andre donorer, hvis det er relevant"*.

Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten har tilskyndet til fælles programmering som et middel til at slå bro over kløften mellem Unionen, dens medlemsstater og EU's udviklingspartnere i forbindelse med gennemførelsen af udviklingsstøtte i partnerlandene for at maksimere virkningen af EU's foranstaltninger udadtil. Fælles programmering vil være den foretrukne løsning under i forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde. Hensigten er bl.a. at opbygge en fælles tilgang med medlemsstaterne om at gennemføre den tredje søjle i planen for eksterne investeringer med henblik på at uddybe koordineringen og synergierne i forbindelse med igangværende og planlagte tiltag, som kan forbedre investeringsklimaet med udgangspunkt i lokale koordineringsmekanismer og medlemsstaternes specifikke ekspertiseområder og netværk, f.eks. under platformen Sustainable Business for Africa (SB4A). Medlemsstaterne kan yde et vigtigt bidrag til at mobilisere europæiske virksomheder, handelskamre, agenturer for fremme af handel og investeringer, udviklingsagenturer og udviklingsfinansieringsinstitutioner. Det bør også bemærkes, at EU er IMF's og Verdensbankens største partner, når det drejer sig om teknisk bistand til at hjælpe udviklingslandene med at nå målene for bæredygtig udvikling. EU's synlighed i denne henseende bør styrkes.

Siden 2006 har ni investeringsfaciliteter⁷ for blandingsoperationer fungeret som mekanismer, der har mobiliseret yderligere midler til at opfylde EU's udviklingsmål. Bestyrelserne ledes af Europa-Kommissionen og består af repræsentanter for Kommissionen, HR/NF og EU's medlemsstater (med institutioner for udviklingsfinansiering som observatører), og de samler interessenterne og tilpasser politik- og investeringsinteresser. Siden 2007 har disse regionale investeringsfaciliteter mobiliseret over 50 mia. EUR med et EU-bidrag på ca. 4,5 mia. EUR, hvilket gør det muligt at finansiere flere hundrede projekter, der primært er rettet mod energi-, miljø- og transportsektoren. Blandingsoperationerne har desuden bidraget til at støtte igangværende reformer i mange af de lande og sektorer, hvori de er gennemført, og hvor fysiske investeringer har været ledsaget af politiske drøftelser, teknisk bistand og rådgivning.⁸

Et eksempel på en regional investeringsfacilitet er investeringsrammen for Vestbalkan, der blev lanceret i 2009. Den er en regional platform for seks lande, som hjælper med at etablere en fælles platform, hvor EU, internationale finansielle institutioner, medlemsstater, andre donorer og partnerlande kan drøfte strategiske prioriteter i regionen og opstille en fælles investeringsplan to gange om året. En anden merværdi ved denne facilitet er, at den harmoniserer kommunikations- og rapporteringsaktiviteterne blandt de forskellige partnere (f.eks. i form af en overvågningsrapport, årsrapporten om investeringsrammen for Vestbalkan og administration af webstedet for investeringsrammen for Vestbalkan). Investeringsrammen for Vestbalkan finansierer udviklingen og gennemførelsen af prioriterede infrastrukturprojekter i det vestlige Balkan gennem tilskud fra EU's budget og 20 bilaterale donorer, lån fra de deltagende finansielle institutioner og national finansiering. Siden 2009 har investeringsrammen for Vestbalkan ydet støtte til 172 projekter med en anslået projektværdi på 18,3 mia. EUR og at også tildelt 1 mia. EUR i tilskud⁹.

Med udgangspunkt i de regionale investeringsfaciliteters gode resultater og under hensyntagen til anbefalingerne fra G20-landenes gruppe af fremtrædende personer vedrørende global finansiell styring vil Kommissionen fortsætte sit arbejde gennem de regionale administrative udvalg, der er omhandlet i det foreslåede instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, som bidrager til at samle alle relevante partnere og dermed maksimere indvirkningen på udviklingen og partnerlandenes ejerskab. Disse regionale administrative udvalg skal afgive udtalelser om budgetgarantier og om blandingsoperationer, der foreslås af finansielle institutioner i partnerlandene inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus (EFSD+) efter 2020¹⁰.

⁷ EU's Trustfond for Infrastruktur i Afrika, investeringsplatform for Afrika, den asiatiske investeringsfacilitet, investeringsfaciliteten for Centralasien, investeringsfaciliteten for Stillehavsområdet, den latinamerikanske investeringsfacilitet, den caribiske investeringsfacilitet, naboskabsinvesteringsfaciliteten og investeringsrammen for Vestbalkan.

⁸ Endelig rapport om evaluering af blandingsoperationer, december 2016 (se fodnote 12 nedenfor).

⁹ https://wbif.eu/storage/app/media/Library/1.%20Governance/WBIF%20at%20a%20Glance%20Final_Nov19.pdf.

¹⁰ Efter planen nedsættes regionale administrative udvalg under EFSD+ for følgende regioner som omhandlet i forslaget til forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde: det europæiske naboskab, Afrika syd for Sahara, Asien og Stillehavet, Nord-, Syd- og Mellemamerika og Vestindien. Med hensyn til forvaltningen af midler fra instrumentet til

På niveauet for instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde som helhed vil udvalget for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde medvirke til at styrke et "EU-politisk center", hvor Kommissionen og medlemsstaterne samles for at drøfte centrale beslutninger om de flerårige vejledende programmer, handlingsplaner og foranstaltninger¹¹. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, vil andre partnere også blive hørt i forbindelse med programmeringen. De administrative udvalg under EFSD+ rådgiver desuden om den overordnede strategiske retning.

EU-delegationerne kan fremme landeplatforme og fungere som knudepunkter, der regelmæssigt er i kontakt med medlemsstaterne og deres institutioner for udviklingsfinansiering, lokale interessenter, internationale finansielle institutioner og (når det er relevant) regeringer. Den tredje søjle i planen for eksterne investeringer fokuserer endvidere på lovreformer, som kan forbedre investeringsklimaet. Dette arbejde er baseret på en struktureret dialog med den private sektor for også at få denne sektors syn på begrænsninger for erhvervslivet og prioriterede reformer.

Kommissionen vil også arbejde på at sikre opbakning fra alle relevante aktører og interessenter, og den vil hjælpe landene med at udvikle integrerede nationale finansielle rammer, som er vigtige for at kortlægge alle tilgængelige finansielle ressourcer (officiel udviklingsbistand, investeringer, indenlandske ressourcer, pengeoverførsler osv.), maksimere indvirkningen på udviklingen og sikre partnerlandenes ejerskab. Dette vil sikre, at disse platforme er effektive.

Rådets konklusion 19. OPFORDRER Europa-Kommissionen TIL at styrke sin eksisterende udviklingsfinansieringskapacitet for at evaluere projekters og investeringsforslags sammenhæng med EU's politikker i overensstemmelse med sine beføjelser.

Europa-Kommissionen fortsætter arbejdet for at styrke sin udviklingsfinansieringskapacitet for at evaluere investeringsprogramforslags sammenhæng med EU's politikker.

Kommissionen erkender imidlertid, at den betydelige forøgelse af de garantier, der skal forvaltes af Kommissionen under EFSD+, kan kræve yderligere strategisk omfordeling og endda en udvidelse af Kommissionens personale, personalekategorier og relevante profiler for at styrke de berørte afdelingers kapacitet og sikre tilstrækkelig politisk styring, således at der opretholdes tilstrækkelige forbindelser mellem EU-støttede investeringer, politiske reformer, som EU fremmer i partnerlande, og den dertil knyttede kapacitetsopbygningsindsats.

I perioden 2014-20 førte Kommissionen tilsyn med EIB's eksterne låne mandat (en budgetgaranti på op til 32,3 mia. EUR) og iværksatte Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD) med 28 godkendte budgetgarantier med en samlet dækning på 1,5 mia. EUR. Gennem dette nye instrument har Kommissionen udviklet intern ekspertise i evalueringen af investeringsprogramforslag. Der foreslås en betydelig stigning i anvendelsen af budgetgarantier efter 2020 med henblik på at tiltrække flere private investeringer til støtte for EU's politiske mål. Under EFSD+ planlægger

førtiltrædelsesbistand III, der skal anvendes gennem EFSD+, vil der blive bygget videre på de eksisterende strukturer inden for investeringsrammen for Vestbalkan.

¹¹ Se kapitel I forslaget til forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde ("Programmering").

Kommissionen at samarbejde med en række finansielle institutioner og stille budgetgarantier på 45 mia. EUR, som kan dække op til 500 mia. EUR i investeringer i udviklingsfinansieringsprojekter. Kommissionen vil desuden fortsat levere blandingsbidrag til finansielle institutioner i partnerlande, f.eks. tilskud til teknisk bistand, investeringstilskud eller risikovillig kapital.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionens blandingsfaciliteter fik en lovende ekstern evaluering i 2016¹² og af Den Europæiske Revisionsret, som offentliggjorde en positiv rapport om blandingsfaciliteter i 2014¹³. Evalueringen viste, at EU via blandingsfaciliteterne kunne engagere sig mere bredt og opnå strategiske fordele — navnlig til støtte for store infrastrukturprojekter og i forbindelse med samarbejde med lande, der er på vej til at få status som mellemlandslande. Blanding har i mange tilfælde tilført EU's tilskudsbaserede udviklingssamarbejde en betydelig merværdi og har også skabt merværdi for de internationale finansielle institutioners låneoperationer. Den første evaluering af EFSD er endvidere undervejs i overensstemmelse med EFSD-forordningens artikel 17¹⁴.

Kommissionen mobiliserer yderligere ressourcer til at øge sin knowhow inden for udviklingsfinansiering, navnlig med hensyn til støtte til investeringer i den private sektor, både i hovedkvarteret og i EU-delegationerne, for at sikre, at den opfylder sin forpligtelse til at beskytte EU's budget og samtidig fremme udviklingsvirkningen af EU's samarbejdsfonde. Kommissionen øger også sin kapacitet og finansieringsekspertise ved at styrke personalets uddannelse i udviklingsfinansiering og økonomisk projektstyring og ved yderligere at opgradere kvalifikationerne for personale, der er specialiseret i de finansielle instrumenters retlige, finansielle og budgetmæssige karakteristika. Kommissionen vil også fortsætte med at være vært for eksperter, der er udstationeret fra de internationale finansielle institutioner, og som er specialiseret i overvågning af risikoparametrene i forbindelse med operationer. Denne øgede kapacitet vil hjælpe Kommissionen med at beskytte EU-budgettet og forvalte den planlagte forøgelse af de eksponeringer, der dækkes af budgetgarantier efter 2020, på en bedre måde.

I samarbejde med eksperter fra internationale finansielle institutioner/institutioner for udviklingsfinansiering og andre partnere er Kommissionen i øjeblikket ved at udvikle dedikeret software, der kan bidrage til at modelberegne risici under EFSD+-garantien, idet Kommissionen anerkender udviklings- og overgangslandenes særlige udfordringer og tager udgangspunkt i data fra Global Emerging Markets Risk-databasen. Softwaren vil efter planen blive stillet til rådighed for en særlig gruppe af risikostyringseksperter, som udstationeres til Kommissionen (Guarantee Technical Assessment Group Plus, GTAG+). Denne ekspertrådgivning om risikoprofil og garantivederlag vil styrke Kommissionens evne til at identificere de investeringsporteføljer, der skal sikres. Kommissionen forventer desuden at ansætte en risikostyringsekspert til at lede GTAG+.

¹² Analysis for Economic Decisions (ADE), Bhul-Nielsen et al., *Evaluation of Blending*, (december 2016) https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/evaluation-blending-volume1_en.pdf.

¹³ Den Europæiske Revisionsret, *Effektiviteten af at blande tilskud, der ydes under regionale investeringsfaciliteter, og lån fra finansielle institutioner til støtte for EU's eksterne politikker* (2014) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR14_16/SR14_16_EN.pdf.

¹⁴ https://ec.europa.eu/commission/publications/regulation-establishing-european-fund-sustainable-development-efsd-efsd-guarantee-and-efsd-guarantee-fund_en

Endelig er der udarbejdet uddannelsesplaner for EU-delegationerne vedrørende budgetgarantier og anvendelsen af innovative finansielle instrumenter, og disse planer vil blive styrket yderligere, så de kan gennemføres i overensstemmelse med de nye prioriteter for den finansielle cyklus for 2021-2027.

Rådets konklusion 20. UNDERSTREGER behovet for, at EU's medlemsstater i samarbejde med Europa-Kommissionen styrker de eksisterende mekanismer og om nødvendigt arbejder hen imod en bedre koordinering af EU's holdninger i multilaterale udviklingsfora og -institutioner for i højere grad at tale med én EU-stemme. Dette bør også omfatte koordinering af holdninger til spørgsmål af strategisk betydning, navnlig i EBRD's bestyrelse.

Europa-Kommissionen og HR/NF er enige om, at Europas indflydelse i multilaterale udviklingsfora og -institutioner er stærkere, når EU taler med én stemme. Fælles programmering har vist sig at være effektiv, og den vil blive styrket under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, hvor det foreslås, at fælles programmering skal være den "foretrukne metode"¹⁵.

For at strukturere EU's koordinering af EU's politiske mål og prioriteter og for at tilskynde til kollektive drøftelser, der kan støtte sammenhængen i de europæiske holdninger i de forskellige internationale finansielle institutioner og multilaterale udviklingsbanker kan der foreslås et årligt møde, som samler de forskellige repræsentanter og interessenter fra:

- medlemsstaterne i de internationale finansielle institutioners/multilaterale udviklingsbankers bestyrelser, dvs. administrerende direktører
- relevante ministerier i EU's medlemsstater (dvs. udenrigsanliggender/udvikling og finans)
- Kommissionens relevante tjenestegrene/EU-Udenrigstjenesten.

Det vil efter Kommissionens opfattelse desuden være nyttigt at udvide anvendelsen af Rådets arbejdsgrupper eller andre udvalg som en struktureret kanal for medlemsstaternes koordinering af strategiske spørgsmål, der er relevante for multilaterale finansielle organisationer. De hidtidige erfaringer med Verdensbankgruppen, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) eller Den Asiatiske Infrastrukturinvesteringsbank (AIIB), hvor koordineringen af holdningerne blev drøftet i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og dets underudvalg vedrørende IMF-anliggender, kan uddybes.

EU-delegationer i byer, der er vært for multilaterale organisationer og internationale finansielle institutioner/multilaterale udviklingsbanker, kan også spille en rolle ved at indkalde til regelmæssige koordineringsmøder med europæiske administrerende direktører eller andre relevante repræsentanter fra EU-medlemsstaterne, så de europæiske holdninger kan drøftes og tilpasses bedre i bestyrelserne.

¹⁵ Artikel 10, stk. 1, litra b).

Rådets konklusion 21. OPFORDRER Europa-Kommissionen TIL regelmæssigt at samle de europæiske partnere inden for udviklingsfinansiering og -gennemførelse for at fremme harmonisering af strategier og tilgange inden for udviklingsfinansiering.

Kommissionens tjenestegrene arbejder sammen med EU-Udenrigstjenesten og gennem EU-delegationerne for at fremme harmoniseringen af strategier og tilgange blandt europæiske udviklingsfinansierings- og -gennemførelsespartnere.

Platforme som f.eks. EU-plattformen for blanding i eksternt samarbejde (EUBEC)¹⁶, netværket af praktikere og blandingsplatformenes tekniske vurderingsmøder bruges alle til at samle centrale internationale og europæiske institutioner for udviklingsfinansiering for at drøfte bedste praksis, nye tilgange og bedre koordinering til gavn for EU's eksterne samarbejde. Relevante institutioner som f.eks. Verdensbankgruppen, IMF, EBRD, EIB, Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB), Den Asiatisk Udviklingsbank (ADB), Den Interamerikanske Udviklingsbank (IDB), og udviklingsagenturer fra EU's medlemsstater deltager normalt i disse møder, som i tillæg til de to årlige møder mellem IMF og Verdensbanken afholdes i løbet af året på forskellige steder. Kommissionen vil også udvide dialogen til at omfatte nye udviklingsbanker som f.eks. Den Asiatisk Infrastrukturinvesteringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank, Den Islamiske Udviklingsbank osv. for at undersøge mulighederne for samarbejde og partnerskab.

Kommissionen gennemfører hvert år dialoger på højt plan med en række internationale finansielle institutioner, f.eks. IMF, AfDB, ADB, IDB og Verdensbankgruppen (gennem det såkaldte "Deep Dive"). Kommissionen samlede en række af disse højtstående partnere den 22. januar 2020 i forbindelse med et møde i EFSD's strategiske udvalg og har planer om at samle disse partnere igen på den kommende konference om planen for eksterne investeringer i marts. Kommissæren med ansvar for naboskabspolitik og udvidelse afholder et årligt samarbejds møde på højt plan med EIB, EBRD, IMF, Verdensbanken og Den Internationale Finansieringsinstitution (IFC), som er medlem af Verdensbankgruppen. Dette udvidede samarbejde blev indledt i 2015 og har sat deltagerne i stand til at arrangere fælles missioner og fælles politiske dialogmøder med flere partnerlande inden for udvalgte arbejdsområder.

En fælles aftale om udvidet samarbejde og koordinering er en anden platform, som Kommissionen kan anvende. Fælles aftaler fremmer drøftelser i den øverste ledelse, geografiske møder på operationelt og strategisk plan samt tematiske møder og ad hoc-møder, der dækker forskellige sektorer såsom transport og digitalisering. Gennem disse konferencer og opsøgende tiltag fremmer Kommissionen samarbejdet mellem EU og gennemførelsespartnerne om fælles strategiske prioriteter. I det fælles notat om udvidet samarbejde og koordinering, der blev vedtaget i 2018 mellem Kommissionen og EIB, fastsættes regelmæssige møder på øverste ledelsesplan, geografiske møder på operationelt og strategisk plan samt tematiske møder og ad hoc-møder, der dækker

¹⁶ En platform for eksterne samarbejdsekspertiser, der blev oprettet i 2011 med det overordnede mål at forbedre kvaliteten og effektiviteten af EU's blandingsmekanismer for udvikling og eksternt samarbejde under behørig hensyntagen til de politikrammer, der ligger til grund for EU's forbindelser med de forskellige partnerlande, navnlig EU's udviklings-, naboskabs- og udvidelsespolitikker.

forskellige sektorer såsom transport og digitalisering. Målet er at styrke den politiske koordinering med EIB gennem hele projektcyklussen fra identifikation til gennemførelse.

På partnerlandenes niveau indbydes de europæiske institutioner for udviklingsfinansiering regelmæssigt til at deltage i opsøgende missioner og forretningsfora inden for rammerne af EU's plan for eksterne investeringer. I 2019 gennemførte taskforcen vedrørende den europæiske plan for eksterne investeringer i alt ni opsøgende missioner i udvalgte lande i Afrika og nabolandene (Cameroun, Angola, Tunesien, Zambia, Kenya, Armenien, Somalia (Etiopien), Senegal og Sierra Leone). Desuden planlægges der i 2020 mindst syv opsøgende missioner i afrikanske lande og nabolande (Uganda, Rwanda/Burundi, Burkina Faso, Malawi, Den Demokratiske Republik Congo/Congo Brazzaville, Guinea-Bissau og Mozambique/Madagaskar). Disse opsøgende missioner gennemføres inden for rammerne af EU's plan for eksterne investeringer af Kommissionens specialister i udviklingssamarbejde, som har særlig ekspertise inden for finansiering og kommunikation, og som modtager stærk støtte fra EU-delegationerne i de respektive partnerlande. Europæiske institutioner for udviklingsfinansiering deltager allerede aktivt i disse opsøgende missioner under planen for eksterne investeringer, og missionerne omfatter oftest informationsmøder med investorer, den lokale private sektor, embedsmænd fra partnerlandene og repræsentanter fra EU's medlemsstater og andre relevante donorer. Europa-Kommissionen støtter endvidere tilrettelæggelsen af vigtige landespecifikke erhvervsfora, der samler vigtige aktører fra den private sektor, internationale finansielle institutioner, investorer og statslige aktører. Disse erhvervsfora, som har deltagere på højt plan, er vigtige platforme til at tackle udfordringer og muligheder for at drive virksomhed og fremme lokale og europæiske investeringer i landet.

I samråd med EU's udviklings- og finansieringsinstitutter, der er til stede på stedet, afholder EU-delegationerne desuden månedlige møder med deltagelse af økonomiske rådgivere hos EU's delegationer og ambassader i partnerlande. EU-delegationerne spiller også en central rolle, når de afholder regelmæssige workshops om investeringer.

Kommissionen vil fortsætte sit arbejde med at forbedre og styrke disse eksisterende tekniske møder og andre platforme som anført i Kommissionens meddelelse fra 2018 "På vej mod en mere effektiv finansiell arkitektur for investeringer uden for Den Europæiske union"¹⁷.

Rådets konklusion 23. OPFORDRER Kommissionen og medlemsstaterne TIL at skabe incitamenter til at styrke samarbejdet mellem aktører inden for udviklingsfinansiering og -gennemførelse af forskellig størrelse, profil og force for at maksimere udviklingseffekten, navnlig ved at støtte inklusive partnerskaber med mindre udviklingsinstitutioner og gøre bedst mulig brug af instrumenter som f.eks. samarbejdsordninger, medfinansiering og procedurer for gensidig tillid; OPFORDRER Europa-Kommissionen TIL at udarbejde mekanismer til at forenkle adgangen til finansiering for EU's udviklingsaktører og -institutioner, navnlig mindre aktører og institutioner.

Det forventes, at den kommende EFSD+ i medfør af artikel 27, stk. 5, i forslaget til forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde vil fremme samarbejdet mellem støtteberettigede partnere. Som anført i meddelelsen fra september

¹⁷ COM(2018) 644 Final.

2018 opfordrer Kommissionen "de nuværende primære finansielle institutioner og udviklingsinstitutioner, som er aktive inden for udviklingsfinansiering, til som en umiddelbar prioritet — på nationalt og europæisk plan — at drøfte en mere samarbejdsbaseret tilgang".

Dette kan navnlig omfatte mindre og europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioners medfinansiering af relevante projekter. Kommissionen vil sikre, at der etableres lige vilkår for alle gennemførelsespartnere.

Kommissionen opfordrer også på det kraftigste konsortier af udviklingsfinansieringsinstitutioner, der omfatter mindst én lille udviklingsfinansieringsinstitution, til at indgive forslag. Som en potentialitet undersøger Kommissionen aktuelt de eksisterende muligheder for gennem f.eks. administrative udvalg under EFSD+ at afsætte en begrænset procentdel af de samlede tilgængelige midler til forslag, der indgives af konsortier af udviklingsfinansieringsinstitutioner. Mekanismer til fremme af udveksling af oplysninger og erfaringer mellem udviklingsfinansieringsinstitutioner kan også overvejes efter drøftelser med disse institutioner, f.eks. under EUBEC.

Kommissionen vil forsætte den nuværende indsats for at styrke samarbejdet mellem finansielle aktører på udviklingsområdet gennem fremme af fælles uddannelse og udvikling af bistandsfaciliteter. Flere internationale finansielle institutioner og institutioner i medlemsstaterne har desuden foretaget en søjlevurdering eller er i gang med dette. Der skal være foretaget en søjlevurdering af potentielle gennemførelsespartnere, inden fremtidige budgetgarantier og blandingsoperationer kan kanaliseres gennem flere små europæiske institutioner for udviklingsfinansiering.

Søjlevurderingsprocessen¹⁸ består af ni¹⁹ forskellige søjler og er en af forudsætningerne for indirekte forvaltning af EU-midler, herunder inden for rammerne af EFSD. Disse enheders systemer, regler og procedurer skal sikre et beskyttelsesniveau for EU's finansielle interesser, der svarer til niveauet ved direkte forvaltning på forskellige centrale områder som f.eks.: tilvejebringelse af finansiering til tredjeparter, regnskabssystem og uafhængig ekstern revision. Kommissionen undersøger aktuelt, hvordan den kan lette og støtte søjlevurderingen, så der opnås øget inklusivitet.

Nøgleområde 2: Kommunikation og opsøgende arbejde, der er udført og skal gennemføres af Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten

Rådets konklusion 16. OPFORDRER Europa-Kommissionen og medlemsstaterne TIL med støtte fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) at fremsætte forslag til en samlet branding af og narrativ om EU's globale udviklingsstrategi og -finansiering og at øge synligheden og formidlingsvenligheden af dens virkninger for både EU og partnerlandene; TILSKYNDER alle

¹⁸ C(2019) 2882 Final, *Kommissionens afgørelse om nye retningslinjer for den metode til søjlevurdering, der skal anvendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046*".

¹⁹ Retningslinjer for søjlevurderinger findes på: https://ec.europa.eu/europeaid/funding/about-funding-and-procedures/audit-and-control/pillar-assessments_en

relevante europæiske interessenter og medlemsstaterne TIL at drøfte sådanne forslag med det formål at forbedre deres kommunikationsstrategier og -aktiviteter.

Den europæiske konsensus om udvikling, alliancen mellem Afrika og Europa med fokus på bæredygtige investeringer og jobs og den europæiske naboskabspolitik er en integreret del af EU's kommunikationsfortælling og -strategi. På grundlag heraf arbejder Kommissionens tjenestegrene med støtte fra EU-Udenrigstjenesten for at optimere EU's opsøgende indsats gennem udvikling af fortællinger og brandingtiltag i overensstemmelse med EU's globale udviklingsstrategi for derved at styrke EU's synlighed.

Der gennemføres allerede flere initiativer vedrørende effektiv kommunikation om EU's samarbejde med partnerlandene. Disse omfatter kampagner i EU og i partnerlandene (i 2019 blev der afholdt 15 erhvervsrelaterede arrangementer, heraf otte i EU-medlemsstater), og de fokuserer på fremme af EU's værdier og indvirkningen af EU's samlede indsats og globale investeringer.

I artikel 36 i forslaget til forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde foreslås det, at der træffes yderligere foranstaltninger for at styrke kommunikationen om EU's investeringer og internationale partnerskaber ved at kræve, at de vigtigste interessenter sikrer, at modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden af disse gennem målrettede oplysninger til medierne og offentligheden. Artikel 20, stk. 2, litra c), indeholder bestemmelser om yderligere støtteforanstaltninger i forbindelse med kommunikationsstrategier, kommunikation og synliggørelse af Unionens politiske prioriteter, men det er samtidig vigtigt, at de centrale aktører, der gennemfører EU's globale udviklingsstrategi, arbejder for at styrke EU's indsats for at styrke sin fortælling og branding. Dette kan navnlig omfatte:

- tættere koordinering mellem EU-institutioner, medlemsstater, udviklingsfinansieringsinstitutioner og gennemførelsesaktører med henblik på at forbedre de fælles kommunikationsstrategier og -aktiviteter
- udformning af et varemærke, som nationale og EU-dækkende udviklingsagenturer og banker vil bruge til at mærke EU's udviklingsaktiviteter, herunder investeringer det eksisterende "EU4"-mærke, som anvendes i vid udstrækning i landene i Det Østlige Partnerskab i en række anvendelser og sammenhænge (f.eks. EU4Finance, EU4Energy osv.)
- udvikling af specifikke informationsmaterialer med oplysninger om EU-finansierede operationer
- afprøvning af nye metoder til at nå ud til et bredere publikum gennem projekter som f.eks. Faces2Heart-kampagnen
- udvikling af målrettede værktøjer til specifikke målgrupper som f.eks. interne EU-aktører, interessenter uden for EU og modtagere af EU-midler.

Nøgleområde 3: Foranstaltninger vedrørende kapacitet, operationalisering og intern koordinering, der er iværksat og skal gennemføres af Europa-Kommissionen med bistand fra EU-Udenrigstjenesten

Rådets konklusion 17. FREMHÆVER den rolle, som Europa-Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten spiller med hensyn til at operationalisere EU's udviklingspolitik, herunder gennem bedre koordinering af alle europæiske udviklingsaktører, samtidig med at Rådets øgede politiske vejledning, navnlig om udviklingsmål, følges; OPFORDERER dem TIL at øge deres interne koordinering og samarbejde med medlemsstaterne, bl.a. i forbindelse med engagement i politisk dialog og landestrategier og regionale strategier.

Kommissionen øger med støtte fra EU-Udenrigstjenesten indsatsen for at opgradere og operationalisere EU's udviklingspolitik gennem bedre koordinering af alle europæiske aktører. Kommissionen arbejder for at udvide den interne koordinering og styrke samarbejdet med medlemsstaterne, bl.a. i forbindelse med udarbejdelsen af politiske dialoger, landestrategier og regionale strategier. I flere lande er der etableret et tæt samarbejde mellem EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader. Dette samarbejde vil blive yderligere styrket med instrumenter som f.eks. EU's plan for eksterne investeringer, der er et vigtigt redskab i denne henseende.

Forslaget til forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde indeholder bestemmelser om sammenlægning af eksisterende instrumenter gennem fælles styring og "policy first" -tilgangen. Dette vil være afgørende for at sikre en effektiv og sammenhængende intern koordinering. I forslaget opfordres der endvidere udtrykkeligt til en styrkelse af koordineringen mellem EU og medlemsstaterne (artikel 8, stk. 5). Det skal endvidere bemærkes, at der i artikel 8, 10, 11 og 12 foreslås en inklusiv proces, herunder fælles programmering med medlemsstaterne og høring af gennemførelsespartnere, partnerlande, civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder.

EU's udviklingspolitik gennemføres i øjeblikket ved hjælp af en lang række rammer og mekanismer, som kan opskaleres for at gøre dem mere effektive. Regionale platforme, f.eks. de strategiske og administrative udvalg under EU's plan for eksterne investeringer, og høringer, f.eks. EUBEC eller netværket af praktikere, samler repræsentanter fra EU, medlemsstater, gennemførelsespartnere og udviklingseksperter og giver EU mulighed for at trække på den omfattende ekspertise, der er til rådighed, i overensstemmelse med Rådets politiske retningslinjer.

Kommissionen vil fortsætte sit samarbejde med interessenter inden for rammerne af EFSD+-styringsstrukturen fra og med programmeringen af den finansielle cyklus for 2021-2027, som primært skal tage udgangspunkt i EU's politiske mål, uafhængigt af nuværende og fremtidige redskaber og partnere. Fælles programmering bliver den "foretrukne metode" under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, som vil bidrage til at fremme samarbejde og koordinering inden for investeringsfinansiering.

Rådets konklusion 22. OPFORDRER Europa-Kommissionen og medlemsstaterne TIL at styrke samarbejdet mellem de eksisterende europæiske videnscentre og forskningsinstitutter inden for udvikling og mere effektivt koble udviklingsforskning i EU og på internationalt plan sammen med politikudformning og derved støtte befordringen af udviklingsundersøgelser og fremme læring i forbindelse med indberetning og måling af udviklingseffekt i EU. De bør også overveje at arbejde hen imod oprettelsen af en fælles platform med oplysninger om bl.a. igangværende og planlagte projekter, finansieringsvilkår, hvor dette er relevant, og deres gennemførelsespartnere for at tilvejebringe et samlet overblik over EU's indsats under hensyntagen til de eksisterende redskaber.

På Udenrigsrådets udviklingsministtermøder udstikkes de politiske retningslinjer for udviklingspolitiske spørgsmål, herunder for finansiering af investeringer til støtte for udvikling. Ministrene har regelmæssigt drøftet disse emner, senest den 26. november 2019, hvor ministrene indbød lederne i de europæiske internationale finansielle institutioner til ministtermødet. Rådet for Økonomi og Finans har også spillet en central rolle med hensyn til at sikre, at de nødvendige dialoger mellem de vigtigste europæiske finans- og udviklingsaktører finder sted.

Møderne mellem EU's generaldirektører for udvikling bruges også til at drøfte EU's udviklingsaktioner. Det seneste møde blev afholdt den 26. november 2019 i Bruxelles og fokuserede på, hvordan udviklingsfinansieringsinstitutionerne kan maksimere deres bidrag til målene for bæredygtig udvikling og de potentielle muligheder, der ligger i EU's plan for eksterne investeringer.

Der udvikles platforme med oplysninger om igangværende og planlagte projekter. For tre år siden etablerede Kommissionen initiativet for koordinering af investeringer i det sydlige Middelhavsområde (AMICI) for at hjælpe med at måle udviklingseffekten. AMICI er en fælles database, der er udviklet af Kommissionens eksperter inden for udvikling og finansiering af projekter, der gennemføres i naboskabsregionen, og omfatter udviklingsprojekter fra EU, medlemsstaterne og de internationale finansielle institutioner. Via databasen kan Kommissionen indsamle, analysere og filtrere data fra alle de forskellige projekter, der er gennemført i løbet af de sidste tre år.

EU Aid Explorer er et særskilt redskab og en kvikskranke, som giver adgang til oplysninger om finansiering. Det fremmer koordineringen mellem donorer, sikrer gennemsigtighed og øger ansvarligheden over for borgerne. EU Aid Explorer giver brugerne mulighed for at finde omfattende aggregerede data samt detaljerede oplysninger om internationale udviklingsprojekter, der finansieres af EU og medlemsstaterne, baseret på Europa-Kommissionens data og åbne data, som EU-medlemsstaterne har indsendt til OECD's kreditrapporteringssystem (CRS) og det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI).

Kommissionen overvejer at anvende en database til andre eksterne aktioner og regioner. Kommissionen vurderer også muligheden for et "ekspertisecenter" vedrørende viden om udvikling gennem EU's tænketanke kombineret med en eventuel yderligere inddragelse af europæiske tænketanke, der har fokus på EU's internationale samarbejde om global bæredygtig udvikling.

Rådets konklusion 24. TILSKYNDER TIL, at der fastsættes fælles standarder og forretningsmodeller for den private sektors deltagelse i gennemførelsen af udviklingspolitikken på grundlag af OECD's og udviklingsfinansieringsinstitutionernes principper om blandet finansiering.

I sin meddelelse "Styrkelse af den private sektors rolle i indsatsen for at opnå inklusiv og bæredygtig vækst i udviklingslandene"²⁰ opstillede Kommissionen seks kriterier for støtte til aktører i den private sektor som en del af dens principper om styrkelse af den private sektors rolle i EU's udviklingssamarbejde. Disse kriterier gælder også for EU's blandings- og garantioperationer og er i overensstemmelse med OECD's fem principper om blandet finansiering²¹.

I sine konklusioner om meddelelsen støttede Rådet de foreslåede principper og kriterier for samarbejde med og støtte til den private sektor og opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at definere, hvordan de konkret kan anvendes. Kommissionen gennemførte derfor yderligere drøftelser af principperne og kriterierne med medlemsstaterne inden for EU's ekspertgruppe vedrørende udvikling af den private sektor og på et møde mellem EU's generaldirektører for udvikling.

Ansvarlig forretningskik er et væsentligt element i den private sektors aktiviteter i både EU- og partnerlande. I de seneste år har Kommissionen arbejdet på at fremme ansvarlig forretningskik og gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder gennem en blanding af frivillige og obligatoriske foranstaltninger. I marts 2019 offentliggjorde Kommissionen et arbejdsdokument med en oversigt over de fremskridt, der er gjort med hensyn til virksomhedernes sociale ansvar, ansvarlig forretningskik og erhvervslivet og menneskerettigheder²².

Kommissionen har også fulgt arbejdet i "DFI Working Group on Blended Concessional Finance Principles for Private Sector Projects".²³ De anvendes i øjeblikket til at gennemføre blandingsoperationer, herunder med hensyn til princippet om minimumsstøtte, der betyder, at donorbidrag bør være det minimum, der er nødvendigt for, at det pågældende projekt kan blive økonomisk og finansielt levedygtigt.

Kommissionen har indarbejdet ovennævnte principper og kriterier i sine retningslinjer for blanding, som den vil ajourføre yderligere i løbet af 2020.

²⁰ COM(2014) 263 Final.

²¹ <http://www.oecd.org/development/financing-sustainable-development/blended-finance-principles/>.

²² SWD(2019) 143 Final.

²³ DFI Working Group on Blended Concessional Finance for Private Sector Projects - Joint Report, oktober 2018 Update, <https://www.edfi.eu/wp/wp-content/uploads/2018/10/DFI-Blended-Finance-Report-OCT-2018.pdf>.

Konklusion

Kommissionen glæder sig over Rådets aktuelle retningslinjer og vil fortsætte samarbejdet med det for at nå EU's prioriteter og mål i forhold til den fremtidige finansielle udviklingsstruktur. Kommissionen er også rede til at træffe yderligere foranstaltninger for at forbedre koordineringen og samarbejdet mellem de aktører, der er involveret i gennemførelsen af EU's udviklingspolitik. I denne forbindelse vil fremtidige tiltag, der udvikles af Kommissionen, tage hensyn til de relevante kommissærers mandater med henblik på at foreslå en ny omfattende koordineringsmekanisme, som kan sikre, at EU, medlemsstaterne og de internationale finansieringsinstitutioner sammen anvender deres betydelige finansielle bistandskapacitet på en sammenhængende måde, der fremmer EU's værdier og strategiske mål.

Som beskrevet i denne rapport arbejder Kommissionens tjenestegrene med støtte fra EU-Udenrigstjenesten²⁴ på at gennemføre vismandsgruppens anbefalinger og Rådets konklusioner. En række foranstaltninger, der har til formål at forenkle, strømline og styrke arkitekturen for finansiering af udvikling, afventer vedtagelsen af forslaget til forordningen om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, mens mange andre allerede er ved at blive gennemført. Kommissionen ser også frem til de input, som Rådet har anmodet EIB og EBRD om, navnlig deres respektive forslag om at øge samarbejdet mellem de to institutioner og med europæiske og andre udviklingsfinansieringsinstitutioner. Der skal træffes yderligere foranstaltninger for at undersøge andre områder som foreslået af vismandsgruppen og Rådet.

Endelig støtter Kommissionen Rådets konklusion om at tilskynde medlemsstaterne til at styrke deres ejerskab med hensyn til EU's udviklingspolitik gennem et stærkere engagement, regelmæssig politisk styring og yderligere strategisk vejledning samt en mere effektiv interaktion og koordinering med Europa-Kommissionen og HR/NF. Kommissionen tilslutter sig denne tilgang, som er i overensstemmelse med opfordringen i den globale strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik til en mere lydhør og sammenhængende Union, den europæiske konsensus om udvikling — EU's fælles vision for udviklingssamarbejdet og den ramme, der blev opnået enighed om gennem 2030-dagsordenen og Addis Abeba-handlingsplanen for både EU og medlemsstaterne.

²⁴ I henhold til artikel 2, stk. 2, i Rådets afgørelse 2010/427.